

РЕШЕНИЕ

№ 2064

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110132501 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на срещу, с която са предявени искове с правно основание чл.422 ГПК, вр. ал.415 ГПК, вр. чл.410, ал.1, т.2 КЗ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 29.08.2018 г. около 00:30 часа в гр. София, движейки се по ул. „Обзор“ от ул. „Ябълка“ към Бонсови поляни, на кръстовището с ул. „Маджарица“, л.а. „Мерцедес С 63 АМГ 4Матик“ с рег. №, управляван от Х. Х. Х., е попаднал в необозначена неравност на пътя – пропадане на асфалта, вследствие на което е бил увреден. При ищеца в качеството му на застраховател по договор за застраховка „Каско на МПС“ /полица №, сключен със собственика на увредения автомобил, е била образувана щета №, На 12.09.2019 г. от страна на застрахователя е била изплатена сумата от 6 438, 20 лв. застрахователно обезщетение по щетата. Счита, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, който има задължението да стопанисва и поддържа процесния пътен участък – за изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 6 438, 20 лв. и ликвидационните разноси в размер на 20 лв. или общо за сумата от 6 458, 20 лв. Твърди, че е отправил към ответника регресна покана, която не е била последвана от плащане на сумата, с оглед на което има вземане към ответника и за сумата от 1 595, 37 лв. мораторна лихва за периода 10.11.2019 г. – 19.04.2022 г. Твърди, че се е снабдил със заповед за изпълнение по чл.410 ГПК за процесните суми по ч.гр.д. № 21242/2022 г. на СРС, 62 състав, срещу която е било депозирано възражение от длъжника.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение не ответника съществуването на вземанията, предмет на заповедта за изпълнение. Претендира разноси.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва исковете. Оспорва твърдения механизъм на настъпване на щетите. Навежда възражения във връзка с доказателствената сила на протокола за ПТП. Навежда възражение относно липсата на изготвен снимков материал. Прави

възражение за съпричиняване. Твърди, че поддръжката на процесния пътен участък е възложил по силата на договор на трето за спора лице – Моли съда да отхвърли предявените искове.

Третото лице-помагач на страната на ответника не взема становище по съществуването на спора.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното:

Със заявление от 20.04.2022 г. заявителят е сезирал съда с искане за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу за сумата от 6 458, 20 лв. – главница, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва от 20.04.2022 г. до окончателното изплащане, и сумата от 1 595, 37 лв. мораторна лихва за периода 10.11.2019 г. – 19.04.2022 г.

С разпореждане от 13.05.2022 г. е издадена исканата заповед за изпълнение, като в полза на заявителя е присъдена и сумата от 161, 07 лв. държавна такса и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.414 ГПК е депозирано възражение от страна на длъжника срещу издадената заповед за изпълнение.

В срока по чл.415, ал.1, т.1 ГПК заявителят е предявил иск за установяване на вземанията си по исков ред.

По делото е представена застрахователна полица „Каско“ на МПС № от 15.12.2017 г. за л.а. „Мерцедес С 63 АМГ 4Матик“ с рег. № с посочени застраховател и собственик на обекта на застраховката и срок на валидност от 00:00 часа на 17.12.2017 г. до 24:00 часа на 16.12.2018 г.

С анекс № 1 от 18.04.2018 г. полицата се прехвърля на нов собственик С.ов.

Представен е протокол за ПТП № 1686920 от 29.08.2018 г., съставен от служител на ОПП-СДВР, от който е видно, че на посочената дата в 01:00 часа в гр. София, по ул. „Обзор“ и на кръстовището с ул. „Маджарица“ е настъпило ПТП с участник 2 - л.а. „Мерцедес С 63 АМГ 4Матик“ с рег. №, собственост на С.ов, управляван от Х. Х. Х.. Посочено е, че водачът се е движел по ул. „Обзор“ от ул. „Ябълка“ към Бонсови поляни, на кръстовището с ул. „Маджарица“ попада в неравност на пътя – пропадане на асфалта, която нанася щети на автомобила. В същия акт е изготвена схема на пътната обстановка и ПТП, в която е обозначено разположението на неравността, като са описани и констатираните видими щети по автомобила. Протоколът, за който е посочено, че е съставен след посещение на мястото от органите на „Пътна полиция“ - МВР, е подписан от водача на МПС без възражения.

С уведомление за щета от 29.08.2018 г. Х. Х. Х. е уведомил застрахователя, че на 29.08.2018 г. е управлявал автомобила по ул. „Обзор“ в Горна Баня в посока „Бонсови поляни“ и е ударил автомобила в необозначена неравност на пътя, за което са били уведомени органите на МВР.

Съставени са опис-заключение по щета от 29.09.2018 г. и доклад по щета с посочено обезщетение по щета 6 438, 20 лв., която сума е изплатена от застрахователя с преводно нареждане от 12.09.2019 г., като фактът на плащането не е спорен между страните.

Застрахователят е отправил към регресна покана изх. № L-2873/25.10.2019 г. за сумата от 6 438, 20 лв., получена на 28.10.2019 г.

По делото е изслушана АТЕ, изготвена от вещото лице Й. Й., от чието заключение се установява, че на 29.08.2018 г. около 00:30 часа л.а. „Мерцедес С 63 АМГ 4Матик“ с рег. № се движи от ул. „Ябълка“ към м. „Бонсови поляни“ и в района на кръстовището с ул. „Маджарица“ преминава през неравност на платното за движение (пропадане на асфалта), вследствие на което получава увреждания. Към датата на инцидента автомобилът е бил в експлоатация 4 години, 1 месец и 7 дни от първоначалната му регистрация – 22.07.2014 г. Стойността, необходима за отстраняване на щетите по средни пазарни цени, възлиза на сумата от 6 266, 88 лв.

Пред СРС свидетелят Х. Х. Х. заявява, че си спомня да е участвал в ПТП през м.08.2018 г. около полунощ в района на „Бонсови поляни“ при управлението на л.а. „Мерцедес“, когато е влетял в неравност на пътя – пропадане и хлътване на пътното платно, която не е била сигнализирана по никакъв начин и която не е могъл да избегне; че няма спомен за насрещно движение и че в района няма осветление, както и че повредите по автомобила е констатирал веднага на място, а звукът, който се е чул, е бил жесток. Заявява и че подписът за участник 2 в представения протокол за ПТП на л.6 от делото е негов.

Въз основа на така установеното съдът намира от правна страна следното:

В предмета на делото са включени установителни искиове, предявени в срока по чл.415 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, срещу която в срока по чл.414 ГПК е депозирано възражение от длъжника. Целта на ищеца е да се установи със сила на пресъдено нещо спрямо другата страна съществуването на вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

Съгласно чл.410, ал.1, т.2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД.

Основателността на иска се предпоставя от кумулативното наличие на следните предпоставки: валидно възникнало застрахователно правоотношение по имуществена застраховка (в т.ч. „Каско“), по силата на което застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение, отговорност на ответника по отношение на увреждания-застрахован, възникнала за него в качеството на възложител на работа при условията на чл. 49 ЗЗД, а именно: виновно противоправно деяние (действие или бездействие), осъществено от физическо лице - изпълнител на работата при или по повод извършването ѝ, в причинна връзка с което са причинени вреди в претендирания размер, и обуславящо отговорността на ответника правоотношение по възлагане на работата на прекия делинквент, които в случая са налице с оглед ангажираните по делото писмени, гласни доказателства и заключението на АТЕ.

Установи се по делото наличието на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ за процесния автомобил.

В подкрепа на твърденията си във връзка с процесното произшествие, настъпило в срока на застрахователно покритие по имуществената застраховка „Каско“, ищецът е ангажирал протокол за ПТП, уведомление за щета, които са съобразени и от вещото лице по изслушаната АТЕ. В протокола са отразени мястото, времето, участникът в

ПТП, неговият механизъм, при който увреденото МПС при движение от ул. „Ябълка“ към м. „Бонсови поляни“ и в района на кръстовището с ул. „Маджарица“ преминава през неравност на платното за движение (пропадане на асфалта), както и констатираните по превозното средство вреди от произшествието.

Съгласно съдебната практика, формирана по реда на чл.290 ГПК /решение № 15 от 25.07.2014 г. по т.д. № 1506/2013 г. на ВКС, I ТО; решение № 85/28.05.2009 г. по т.д. № 768/2008 г. на ВКС, II ТО; решение № 24/10.03.2011 г. по т.д. № 444/2010 г. на ВКС, I ТО; решение № 73/22.06.2012 г. по т.д. № 423/2011 г. на ВКС, I ТО и решение № 98/25.06.2012 г. по т.д. № 750/2011 г. на ВКС, II ТО/, протоколът за ПТП, издаден от служител на МВР в кръга на правомощията му в установената форма и ред, представлява официален свидетелстващ документ. Като такъв той се ползва не само с обвързваща формална доказателствена сила относно авторството на документа, но съгласно чл.179, ал.1 ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направени пред съставителя изявления и за извършените от него и пред него действия. Съставителят удостоверява пряко възприети от него факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположението на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировката на мястото на произшествието и други.

В случая в протокола за ПТП на предвиденото в същия място е посочено, че местопроизшествието е било посетено от съставителя, поради което същият обвързва съда относно мястото, времето, участника в процесното ПТП и нанесените на автомобила вреди.

Описаният в протокола за ПТП механизъм кореспондира напълно с представеното от ищеца уведомление за щета и се потвърждава от показанията на разпитания водач на автомобила. Свидетелят депозира показания, че си спомня за ПТП, настъпило в района на „Бонсови поляни“ при попадане в несигнализирана неравност на пътното платно – пропадане и хлътване на пътя, и изрично потвърждава, че подписът, положен за участник 2 в протокола за ПТП е негов.

Съгласно заключението на вещото лице по изслушаната АТЕ причинените на автомобила щети са в причинна връзка с механизма на процесното ПТП.

Съгласно чл.2, ал.2 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд /в редакцията й, обн. ДВ, бр.8/2009 г., в сила от 30.01.2009 г., приложима към момента на настъпване на процесното ПТП/ органите на „Пътна полиция“ - МВР, при посещение на ПТП заснемат разположението на пътните превозни средства (ППС) и причинените щети с цифров фотоапарат. По делото не са представени снимки, изготвени от органите на „Пътна полиция“ – МВР. Последното обаче не препятства установяването на механизма на произшествието, за изясняване на който ищецът е ангажирал писмени, гласни доказателства и е изслушана АТЕ.

По изложените съображения съдът счита, че ищецът е изпълнил доказателствената си тежест да установи настъпилото ПТП, неговия механизъм, както и настъпилите в резултат от него имуществени вреди.

Съгласно нормата на чл.8, ал.3 и чл.31 от Закона за пътищата (ЗП) общинските пътища са публична общинска собственост, като ремонтът и поддържането им се осъществяват от общините. В чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. с § 7, ал.1, т.4 ЗМСМА, е регламентирано, че собственик на улицата е общината, като на основание чл.11, ал.1

ЗОС следва да я управлява с грижата на добрия стопанин. В чл.167, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДвП е предвидено, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок, като службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, пътната маркировка и др. С оглед на това следва да се приеме, че на ответника е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в гр. София, включително да не допуска и съответно своевременно да отстранява дупки по тях. Ответникът изпълнява тези свои законоустановени задължения чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението на тези свои задължения и носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действия или бездействия на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място /решение № 15/25.07.2014 г. по т. д. № 1506/2013 г. на ВКС, I ТО/.

В настоящия случай се установи, че автомобилът е попаднал в несигнализирана неравност на пътното платно, собственост на ответника. Последният не е изпълнил задължението си, произтичащо от чл.31 ЗП чл.167 ЗДвП да ремонтира тази неравност, както и задължението си, регламентирано в чл.13, ал.1 ЗДвП да предупреди участниците в движението за опасности по пътя, каквато е наличието на пропадане на пътното платно, като постави необходимите средства за сигнализиране. Ето защо, следва да се приеме, че с бездействието си за отстраняването му и за сигнализиране на същото е причинил на застрахованото при ищеца лице имуществени вреди. Предвид обстоятелството, че тези вреди не са резултат от обективните, присъщи качества на вещта, а са резултат от неприсъщото качество на вещта, то отговорността на ответника следва да се ангажира на основание чл.49 ЗЗД.

По изложените съображения следва да се приеме, че е осъществен фактическият състав на неправомерното увреждане, като вредоносният резултат е причинен от виновното и противоправно поведение на служители на ответника.

В доказателствена тежест на ответника е да установи своевременно релевираното с писмения отговор възражение за съпричиняване, в който смисъл е и докладът на делото. В хода на производството същият не е ангажирал доказателства в тази насока.

Причинените на увредения автомобил щети към момента на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени възлизат на сумата от 6 266, 88 лв. съгласно заключението на АТЕ, като застрахователят е изплатил обезщетение в размер на 6 438, 20 лв.

С плащане на застрахователното обезщетение застрахователят е встъпил в правата на застрахования по отношение на ответника.

Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, както и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Третото лице не може да бъде задължено да заплати на застрахователя повече, от колкото дължи на застрахования. В този смисъл регресното право е в размер, който е равен на по-малката сума между платеното застрахователно обезщетение и дължимото деликтно обезщетение.

По изложените съображения съдът приема, че са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ответника по отношение на суброгираната се в правата на

застрахования застраховател за сумата от 6 266, 88 лв. и обичайните ликвидационни разноси в размер на 20 лв. или общо за сумата от **6 286, 88** лв.

До посочения размер искът за главницата е основателен, а над тази сума до пълния предявен размер следва да се отхвърли.

По отношение на иска за мораторна лихва в тежест на ищеца е да докаже съществуването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на вземането си. В случая се установи съществуването на първата предпоставка. Вземането на ищеца не е срочно, поради което ответникът би изпаднал в забава след получаване на покана. По делото е представена регресна покана изх. № L-2873/25.10.2019 г. за сумата от 6 438, 20 лв., получена на 28.10.2019 г., с оглед на което ответникът е в забава, считано от 29.10.2019 г. При съобразяване принципа на диспозитивното начало и заявения исков период 10.11.2019 г. – 19.04.2022 г. се налага извод, че в полза на ищеца е възникнало вземане за мораторна лихва в размер на сумата **1 557, 87** лв.

До посочения размер искът за главницата е основателен, а над тази сума до пълния предявен размер следва да се отхвърли.

По разностите:

С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 205, 60 лв. разноси за заповедното и 449, 11 лв. разноси за исковото производство, съобразно уважената част от исковите.

В полза на ответника следва да се присъди, на основание чл.78, ал.3, вр. ал.8 ГПК, сумата от 7, 78 лв. разноси за исковото производство, съобразно отхвърлената част от исковите.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че, БУЛСТАТ дължи на, ЕИК, на основание чл.422 ГПК, вр. ал.415 ГПК, вр. чл.410, ал.1, т.2 КЗ и чл.422 ГПК, вр. ал.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

сумата **6 286, 88** лв., представляваща регресно вземане по щета № във връзка с ПТП, настъпило на 29.08.2018 г. около 00:30 часа в гр. София, в района на м. „Бонсови поляни“, ведно със законната лихва от 20.04.2022 г. до изплащане на вземането,

сумата **1 557, 87** лв., представляваща мораторна лихва за периода 10.11.2019 г. – 19.04.2022 г.,

за които суми е издадена заповед за изпълнение от 13.05.2022 г. по ч.гр.д. № 21242/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав, като

ОТХВЪРЛЯ иска за главницата за сумата над 6 286, 88 лв. до пълния предявен размер от 6 458, 20 лв. и иска за мораторна лихва – за сумата над 1 557, 87 лв. до пълния предявен размер от 1 595, 37 лв. – като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА, БУЛСТАТ да заплати на, ЕИК, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **205, 60** лв. разноси за заповедното и **449, 11** лв. разноси за исковото производство.

ОСЪЖДА, ЕИК да заплати на, БУЛСТАТ, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от **7, 78** лв. юрисконсултско възнаграждение за исковото производство.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника –

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____